

[Statsministeren.]

han havde givet sit Ord, men det var ikke blevet skrevet ned, og derfor kunde han juridisk løbe fra det. Tror man, at en Forhandling mellem saadanne to Parter fremtidig vilde blive ført paa et Grundlag, som den, der løb fra sit Ord, kunde være tjent med? Jeg tror det ikke, og derfor maa man kunne forstaa, at en Desavouering i dette Tilfælde — bortset fra, at vi formentlig ikke kunde have gennemført den, naar Fler-tallet var paa den anden Side — vilde have forringet vore Muligheder for at opnaa et bedre Resultat, selv om det i Forvejen havde været muligt.

Men det afgørende for mig er, at det vilde have svækket Tilliden til Danmark hos denne udenlandske og os venligsindede Magt, en Magt, hvis Tillid og Agtelse vi i allerhøjeste Grad sætter Pris paa, hvis den fik den Opfattelse, at i Forhandlinger med Danmark maatte man have alt skrevet ned Ord for Ord, for ellers kunde man risikere, at vi bagefter løb fra det. Det var en Stilling, som vi ikke kunde være tjent med over for Udlandet, og vi kunde heller ikke være tjent med den over for os selv, og derfor forekommer Talen om, at man bagefter kunde have gjort det om igen, mig at være uden virkeligt Hold i de Forhold, der forelaa, og de Hensyn, der nødvendigvis maatte tages.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg mener, at man ved Afslutningen af denne Debat kan fastslaa, at det, vi kalder Englandsoverenskomsten, altsaa Prisoverenskomsten, var vedtaget af den samlede Regering i Sommer. Den højtærede Statsminister kommer nu med en Del Forklaringer, som man maa undskylde mig synes mig at smage af det, man kalder Sofismer. Han siger: det er rigtigt nok, at der intet kunde vedtages, som der ikke var Enighed om i Regeringen, men det er tvivlsomt, om denne Overenskomst skulde vedtages, Spørgsmaalet var, om den skulde forkastes eller ikke. Javel, men selv om man gik ind paa den Betragtning, maatte man jo sige: har den nuværende højtærede Statsminister og den højtærede Landbrugsminister dengang forlangt af Regeringen, at Overenskomsten skulde forkastes? Det har de jo ikke. Hvis det kun stod saadan, er

det ogsaa urigtigt, hvad den højtærede Statsminister har udtalt i sit Interview gennem Venstres Pressebureau, at Overenskomsten ikke er godkendt af den samlede Regering. I øvrigt har vi jo den højtærede daværende Statsminister til Stede her, og det var maaske af historiske Grunde paa-krævet, at han vilde ulejlige sig herop paa Talerstolen og give Besked. Han har ledet Forhandlingerne og maa jo dog vide, om han havde det Indtryk, at der var Enighed eller ikke Enighed om at godkende de Overenskomster, den daværende Udenrigsminister havde afsluttet i London. Det var ikke saadan, at vi havde regulære Afstemninger i Regeringen, men mod Afslutningen af enhver Debat, ogsaa hvor der havde været Uenighed, samlede Statsministeren saa at sige Debatten sammen og konstaterede: kan vi saa ikke enes om at gøre saadan og saadan? — og hvis ingen protesterede, betød det naturligvis, at man var enig. Saadan tror jeg ogsaa det gik, da vi traf denne Aftale vedrørende Englandsoverenskomsten, og der findes ikke Føje for den højtærede Statsminister til at opretholde den formodentlig af agitatoriske Grunde fremsatte Paastand om, at Venstre dengang modsatte sig Englandsoverenskomsten.

I øvrigt havde vi, før Udenrigsministeren rejste til London, drøftet, hvorledes man skulde stille sig i disse Forhandlinger, og man var indstillet paa, at man maatte tage nogen Nedgang i Priserne; man var klar over, at man kom ikke uden om det; England stillede Krav om en meget stor Nedgang, og den vilde man undgaa, men man var klar over, at man maatte komme dem noget i Møde, og man kan vistnok sige, at den Nedgang, vi foreløbig har taget, er meget beskeden i Forhold til, hvad Englænderne forlangte.

Dernæst mener jeg at kunne fastslaa, at Overenskomsten dengang, uanset om man mener, at Prisudviklingen senere har vist sig uheldig og skadelig for Landet, ikke kunde være blevet bedre. Hvis der havde været mindste Chance for, at den kunde være blevet bedre, vilde vi ikke have faaet disse forbeholdne Udtalelser fra den nuværende Regerings Side om, at ingen kan paa-staa, at den kunde være blevet bedre o. s. v. Der er ingen som helst Tvivl om, at hvis man virkelig mente, der kunde være af-